

Roosevelt in Churchill v Afriki

Celih 10 dni posvetovanj

Napravila sta načrte za zavezniško ofenzivo v tem letu. Glavno besedo je imel predsednik Roosevelt, ki je zahteval brezpogojno vdajo Nemčije, Italije in Japonske.

OBA DRŽAVNIKA STA OBLJUBILA NAJVEČJO POMOČ RUSIJI IN KITAIJSKI

Casablanca, francoski Maroko, 26. jan. — Predsednik Roosevelt in premier Churchill sta povzročila največjo senzacijo v zadnjem stoletju s tem, da sta poletela v Severno Afriko ter tam s pomočjo tega svojega generalnega štaba ter francoskih voditeljev De Gaulle in Giraud napravila načrte za poraz osišča, Nemčije, Italije in Japonske.

Predsednik Roosevelt je napravil 5.000 dolgo zračno pot, da se je udeležil te konference. Na posvetovanje je bil povabljen tudi Josef Stalin, ki se pa radi važnih dogodkov na ruski fronti ni mogel udeležiti. Toda Stalin kot kitajski general je bil natančno poučen o vseh sklepkih in poteku teh važnih strateških razgovorov.

Roosevelt je še pred 12 dnevi zapustil Washington, da se udeležil konference zaveznikov. Posloval je, da sta se razgovor udeležila tudi oboje vodilna svobodnih Francozov generala De Gaulle in Giraud, ki sta oba pristala na načrte zaveznikov.

Konference so se vršile 10 dni skoraj noč in dan. Zaključeno bile zadnje nedeljo po 10 dnevih, ko so bili poklicani tujski ambasadorji poročevalci, katerih sta Roosevelt in Churchill povedala glavne točke teh razgovorov.

Sledeče so glavne točke, ki jih je začel Roosevelt in Churchill, po katerih bodo zavezniški vodili ofenzivo proti osišču v tem letu:

—Voditelji Amerike in Francije, vojaški in civilni, so se zedinili na bojnem načrtu za leto 1943, po katerem bodo zavezniški vojski na vseh svetovnih frontah.

—Roosevelt in Churchill se sporazumela na tem, da bodo v letu 1943, po katerem bodo v Japonski brezpogojno poročali.

—Generala Giraud in De Gaulle, ki sta se zdaj prvič sezela na poziv Roosevelta in Churchilla, sta se dogovorila, da postavita francoske vojske, mornarico in zračno silo na bojnem polju proti osišču.

—Roosevelt in Churchill sta bila pri volji imeti sestanku na kateri točki se bolj proti osišču, če bi bilo to bolj priročno za Stalina. Toda Stalin ni mogel udeležiti posvetovanja, katero vodi on osebno.

—Glavni cilj Amerike in Francije bo dati Rusiji in Kitajski vso največjo pomoč v letu in drugem materialu.

—Roosevelt je obiskal tudi predsednika Stalina v Severni Afriki. Če bi bilo prvič od Abrahama Lincolna, da je kak ameriški predsednik obiskal bojnem frontu, bi bilo Rooseveltovo obiskanje v Severni Afriki. Roosevelt je bil prvi ameriški predsednik, ki je obiskal bojnem frontu. Roosevelt je bil prvi ameriški predsednik, ki je obiskal bojnem frontu. Roosevelt je bil prvi ameriški predsednik, ki je obiskal bojnem frontu.

—Roosevelt je obiskal tudi predsednika Stalina v Severni Afriki. Če bi bilo prvič od Abrahama Lincolna, da je kak ameriški predsednik obiskal bojnem frontu, bi bilo Rooseveltovo obiskanje v Severni Afriki. Roosevelt je bil prvi ameriški predsednik, ki je obiskal bojnem frontu. Roosevelt je bil prvi ameriški predsednik, ki je obiskal bojnem frontu.

Obsedno stanje napovedano v Marseilli; 250 oseb so oblasti usmrtili

London.—V francoskem mestu Marseilli se vrše poboji med razljučenimi Francozi in nemškim vojaštvom, ki je ukazalo izprazniti staro mesto v pristanišču. Nemčija je napovedala obsedno stanje. 250 oseb je bilo ubitih, 150 moških in 70 žensk.

Te osebe so bile usmrčene, ker so se pregrešili zoper odredbo obsednega stanja in prestopile mejo dela mesta, ki je bilo postavljeno pod nagli sod.

Oblasti so razglasile obsedno stanje potem, ko se narod ni pokoril ukazu, da izprazni hiše v starem pristanišču. Ljudje so se zabarikadirali v hiše in streljali na nemško vojaštvo. Nemci so pripeljali pred hiše tanke in topništvo, pripravljeno, da začno rušiti, ako ne pridejo Francozi ven.

—V kongresu je predlog, da se vrnemo v star čas. Washington.—Poslanec Cole iz Missouri je vložil v zbornici predlog, da se pomaknejo ure zopet nazaj na predvojni čas, to je za eno uro nazaj.

—Slovenska banka izkazuje lep napredek v 1942. V današnji številki prinašamo letno poročilo North American banke. Iz njega lahko razvidite poslovanje leta 1941 in 1942 ter primerjate, za koliko je banka napredovala lansko leto. Nad pol milijona dolarjev izkazuje banka lansko leto več premoženja kot eno leto poprej. Tudi na vlogah je lepo napredovala, skoro za \$400.000. Vloge v tej banki so zavarovane do \$5.000 po vladni depozitni korporaciji, kot na drugih bankah.

—Direktorij Slov. doma. Slovenski dom na Holmes Ave. se je konstituiral v sledeči odbor: Predsednik Frank Znidaršič, podpredsednik Anton Srebrot, tajnik Joško Penko, blagajnik Louis Simenc, zapisničarica Frances Husel, nadzorni odbor: John Hrvatini, Rose Simenc in Filomena Sedej; gospodarski odbor: Frank Kocin, John Copic in Steve Mejak; prosvetni odbor: Uršula Copic, Louis Jerkič, John Prusnik, Louise Cebron.

—Rop pride pred sodnijo. Na okrajni sodniji bo porota sodila Joseph Horvatina iz 3946 St. Clair Ave. in Andrew Hallerja iz 971 Nathaniel Rd., katera je Alice Cernigoj obdolžila, da sta jo oropala v oktobru za \$6.300 pred gostilno na 5393 St. Clair Ave. Alice se je vračala takrat iz banke z \$10.000 v gotovini.

—Vile rojenice. Pri družini Anthony Zalar Jr., 3493 Independence Rd., so se zglasile vile rojenice in jim prinisale zalo hčerko. Mr. in Mrs. Anton Zalar iz 8812 Vineyard Ave. sta postala stari oče in stara mama. Dekliško ime matere je bilo Jennie Čermelj. Čestitamo!

—Zadušnica. V petek 29. januarja bo darovana v cerkvi Marije Vnebovzete ob 7:30 maša za pokojnim Louis Može. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

—Vrnitev iz bolnišnice. Mrs. Mary Kapla, 1107 Addison Rd. se je vrnila iz bolnišnice. Prosi, da bi jo prijateljice ob priliki obiskale.

—Graduacija. Sinóci je graduirala na John Hay višji šoli gđc. Helen Rose Tomažič, hčerka Mr. in Mrs. Frank Tomažič iz 8804 Vineyard Ave. Kot glavni predmet je imela knjigovodstvo. Za svoje neumorno delo pri šolskem koncilu je dobila kot posebno odlikovanje zlat ključek. Zdal bo dobila delo pri veliki zemljiški firmi, Corolton Schultz Real Estate, obenem bo pa pohajala večerno šolo v svrhu nadaljnjih študij. Vrli slovenski mladenci želimo največ uspeha.

—Maša 30-dnevnica. Jutri ob 8:30 bo v cerkvi sv. Vida maša za pokojnim Michael Vuk ob priliki 30 dnevnice njegove smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

—Mr. in Mrs. Joe in Anna Poknikvar iz 19200 Monterey Ave. sta se povrnila iz bolnišnice in prijatelji ju lahko sedaj obiščejo na domu.

—Na 14. januarja je odšel služiti Strica Sama Albin J. Dolenc, sin Mr. in Mrs. J. Dolenc iz 1131 E. 63. St. To je že tretji sin te družine v ameriški armadi. Vsem želimo zdravlja in srečen povratek. Albinov naslov je: Albin J. Dolenc, 35529870 Co. "C," 14 Bn. A. F. R. T. C., Fort Knox, Ky.

—Stanley Ahlin pošilja iz Great Lakes, Ill. pozdrave vsem prijateljem in znancem. Priporoča se za kako kartico. Njegov naslov je: Stanley Ahlin, A. S., Co. 76, 42 Bn. U. S. N. T. S. Great Lakes, Ill. Njegovega brata naslov je pa: Pfc. Edward Ahlin, 355045232, Hq. Det. Rein, Bn. A. P. O. 947, Seattle, Wash. Tudi in pozdravlja vse prijatelje in znance ter se jim zahvaljuje za božične in novoletne pozdrave. Omenjena vojaka sta sinova Mrs. Margaret Ahlin, 1101 E. 66. St.

—Corp. Stanley Brodnik pozdravlja vse svoje sorodnike, prijatelje in znance ter se jim priporoča za kako kartico. Njegov naslov je: Cpl. Stanle Brodnik, 35007755, Co. "C," 117 Engrs. (C), APO No. 37, c/o Postmaster San Francisco, Cal. Njegov brat John se nahaja pa v Coloradi. Njegov naslov je: Pfc. John Brodnik Jr., Det. 913, 2 M. Co. An (Serv) Lowery Field, Denver, Colo. Oba sta sinova Mr. in Mrs. John Brodnik iz 15704 Trafalger Ave.

—Družina Frank L. Snyder, 3529 E. 81. St. je prejela zadnjo soboto božična voščila od sina Franka, ki služi pri marinih nekje na Pacifiku. Pisal je še 19. novembra. Isti dan so pa dobili tudi kabelsko poročilo, da je Frank prejel vsa božična darila in pozdrave, za kar je vsem zelo hvaležen. Pošilja najlepše pozdrave vsem prijateljem. Njegov naslov je: Gorporal Frank V. Snyder, U. S. M. C. Unit No.

—Churchill je odletel iz Londona ponoči 12. januarja. Vozil se je v ameriškem bombniku, katerega je vodil kapetan Vanderloot iz Floride. Prostor za posvetovanje je bil izbran v Casablanci, francoski Maroko.

Štiri ure za Churchillom je došel Roosevelt in Churchill je prišel takoj k njemu in na 14. januarja ob sedmih zvečer sta oba državnika ob strani svojih generalnih štabov začela to zgodovinsko posvetovanje. Posvetovanje je trajalo do treh zjutraj.

Ameriški in angleški letalci so neprestan krožili nad mestom, da so varovali državnike pred morebitnim napadom. Načrti glede prihodnjih ofenziv zaveznikov razumljivo ne bodo dani v javnost, toda gotovo je, da se vojaški voditelji na tem sestanku sporazumeli tudi za invazijo Evrope in najbrže že tudi izbrali generale, ki bodo invazijo vodili.

Ko je predsednik Roosevelt izjavil, da zavezniški zahtevajo brezpogojno vdajo Nemčije, Italije in Japonske, ni mislil s tem, da bodo zavezniški te dežele razdeljali, ampak razdeljali pa bodo filozofijo teh dežel, ki temelji na terorju in uničevanju.

Ko je predsednik obiskal ameriške fante na raznih postojankah v Severni Afriki, je pokusil tudi hrano, ki jo dobivajo ameriški vojaki. Predsednik je hrano pohvalil. Položil je tudi vence na grobove onih ameriških fantov, ki so padli že na afriški fronti. Predsednik je imel na kosilu tudi maroškega sultana in njegovega sina.

To je bilo zdaj prvič, da se je vozil naš predsednik v letalu od leta 1932, ko je letel na zborovanje demokratske stranke v Chicago, kjer so ga nominirali za predsedniškega kandidata.

Vse vesti od nameravanega sestanka med Rooseveltom in Churchillom so bile strogo tajne. Uradniki časopisov in radijske postaje so sicer še 9. januarja dobili obvestilo iz Bele hiše, da bo predsednik nekam odpotoval, toda nihče ni smel

Nacije izganjajo iz lukenj. — Slika kaže prizor na centralni ruski fronti, kjer se je vdala skupina Nemcev ruskim vojakom. Prišli so iz luknje z dvignjenimi rokami, najbrže veseli, da je zanje konec vojne.

V kongresu je predlog, da se vrnemo v star čas

Washington.—Poslanec Cole iz Missouri je vložil v zbornici predlog, da se pomaknejo ure zopet nazaj na predvojni čas, to je za eno uro nazaj.

Slovenska banka izkazuje lep napredek v 1942

V današnji številki prinašamo letno poročilo North American banke. Iz njega lahko razvidite poslovanje leta 1941 in 1942 ter primerjate, za koliko je banka napredovala lansko leto. Nad pol milijona dolarjev izkazuje banka lansko leto več premoženja kot eno leto poprej. Tudi na vlogah je lepo napredovala, skoro za \$400.000. Vloge v tej banki so zavarovane do \$5.000 po vladni depozitni korporaciji, kot na drugih bankah.

Direktorij Slov. doma

Slovenski dom na Holmes Ave. se je konstituiral v sledeči odbor: Predsednik Frank Znidaršič, podpredsednik Anton Srebrot, tajnik Joško Penko, blagajnik Louis Simenc, zapisničarica Frances Husel, nadzorni odbor: John Hrvatini, Rose Simenc in Filomena Sedej; gospodarski odbor: Frank Kocin, John Copic in Steve Mejak; prosvetni odbor: Uršula Copic, Louis Jerkič, John Prusnik, Louise Cebron.

Rop pride pred sodnijo

Na okrajni sodniji bo porota sodila Joseph Horvatina iz 3946 St. Clair Ave. in Andrew Hallerja iz 971 Nathaniel Rd., katera je Alice Cernigoj obdolžila, da sta jo oropala v oktobru za \$6.300 pred gostilno na 5393 St. Clair Ave. Alice se je vračala takrat iz banke z \$10.000 v gotovini.

Vile rojenice

Pri družini Anthony Zalar Jr., 3493 Independence Rd., so se zglasile vile rojenice in jim prinisale zalo hčerko. Mr. in Mrs. Anton Zalar iz 8812 Vineyard Ave. sta postala stari oče in stara mama. Dekliško ime matere je bilo Jennie Čermelj. Čestitamo!

Zadušnica

V petek 29. januarja bo darovana v cerkvi Marije Vnebovzete ob 7:30 maša za pokojnim Louis Može. Sorodniki in prijatelji so vabljeni.

Vrnitev iz bolnišnice

Mrs. Mary Kapla, 1107 Addison Rd. se je vrnila iz bolnišnice. Prosi, da bi jo prijateljice ob priliki obiskale.

Pred Stalingradom je samo še kakih 12.000 Nemcev

Moskva, 27. jan. — Rusi so pobili ali ujeli pred Stalingradom vse, razen kakih 12.000 nemških vojakov, ki so še v pastih. Vseh Nemcev pred Stalingradom je bilo okrog 220.000, ko so naskakovali mesto. Ta ostanek nekdanje silne nemške armade pred Stalingradom je razdeljen na dva dela in Rusi bodo opravili z njimi v dveh ali treh dneh, se glasi najnovejše poročilo gl. stana. En del je obkoljen na severni strani mesta, eden pa bolj v sredini pred mestom.

Iz juga se poroča, da so se štiri ruske armade strnile v dve mogočni koloni, ki zdaj prodirata proti Rostovu. Dve drugi ruski koloni pa prodirata proti Harkovu v Ukrajini.

V soboto bo prijetno v SND na St. Clair Ave.

Skupna društva fare sv. Vida bodo priredila v soboto večer v SND na St. Clair Ave. prijetno plesno veselico. Tam bo zabava za vse, za stare in mlade. Za mladino bo igral Vadnalov orkester, za one pa, ki ne plešejo, bo pa prijetna zabava za baro. Farani sv. Vida in drugi so že zdaj prijazno vabljeni na to prireditev, da bodo s tem zopet nekaj pripomogli domači cerkvi.

VSAKA OSEBA BO SMELA IMETI 5 KANT ŽIVIL V ZALOGI

Washington.—Urad za kontrolo cen je določil, da sme imeti vsaka oseba pet kant živila v zalogi, ko bo stopilo v veljavo racioniranje živila v približno štirih tednih. Tistim, ki bodo imeli na rokah več kot pet kant, bo odvzetih toliko kuponov od njih knjige. Za vsako kanto bodo vzeli po en kupon, ki je vreden eno točko. Za te kante pa bodo šteli samo take, ki imajo več kot osem

V New Yorku stavka 5.000 oblačilnih delavcev

New York.—5.000 oblačilnih delavcev, ki spadajo k A. F. of L. je odšlo včeraj na stavko v New Yorku. Unija pravi, da bo šlo na stavko vseh 85.000 delavcev te industrije, ako ne bodo prinesla pogajanja zaželenih uspehov.

Senat je glasoval proti prodajnem davku

Columbus, O.—Ohijska senatna zbornica je soglasno odobrila predlog, da se odpravi prodajni davek na jedila v restavracijah in hotelih ter za odpravo prodajnega davka na zdravlila. Ljudje si bodo s tem prihranili \$3.500.000 na leto.

Zelo pripravno darilo

Mr. in Mrs. Louis Ižanec ter Peter Malovašič so poslali v naše uredništvo svoj fini klobasni izdelek, katerega izdelajo na cele tone vsak terek in sredo za vse tri prodajalne Slovenske združbe zveze. To je torej ena "najboljših" novic v današnjem listu. Prav lepa hvala.

Sezite po vstopnicah!

V našem uradu lahko kupite vstopnice za Rooseveltov ples, ki ga priredijo Slovenci v SND na St. Clair Ave. Vstopnice so po 50 centov. Program bomo priobčili jutri in lahko ste prepričani, da bo zelo zanimiv. Torej v petek večer vsi v SND!

ZUPAN LAUSCHE BO GOVORIL PRI GRADUACIJI V SHORE VIŠJI ŠOLI

V četrtek zvečer ob osmih bo v Shore višji šoli v Euclidu graduacija pod vodstvom ravnatelja dr. Leonard Loosa. Kot glavni govornik je bil povabljen clevelandski župan Frank J. Lausch, ki se je povabil tudi odzval in ki bo polagal posebno izbrane besede mladini v srcu ob tej priliki.

Solsko vodstvo je aranžiralo posebno izbran program z godbo in petjem. V imenu solarjev bo govoril Pvt. Phillips Darby, ki je rezervist v ameriški armadi. Diplome bo razdal predsednik šolskega odbora v Euclidu, Mr. Ray J. Turk.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
 JAMES DEBEVEC, Editor
 6117 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio
 Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
 Za Ameriko in Kanado na leto \$6.50. Za Cleveland po pošti, celo leto \$7.50
 Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland po pošti, pol leta \$4.00
 Za Ameriko in Kanado, četrt leta \$2.00. Za Cleveland po pošti četrt leta \$2.25
 Za Cleveland in Euclid, po raznašalcih: celo leto \$6.50, pol leta \$3.50, četrt leta \$2.00
 Posamezna številka 3c

SUBSCRIPTION RATES:
 United States and Canada \$6.50 per year. Cleveland by mail \$7.50 per year
 U. S. and Canada \$3.50 for 6 months. Cleveland by mail \$4.00 for 6 months
 U. S. and Canada \$2.00 for 3 months. Cleveland by mail \$2.25 for 3 months
 Cleveland and Euclid by carrier \$6.50 per year. \$3.50 for 6 months, \$2.00 for 3 months
 Single copies 3c

Entered as second-class matter January 6th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

83 No. 22 Wed., Jan. 27, 1943

Sovražnik je udaril, ko smo mi spali

Izmed devetih invazij jih je osiše izvedlo osem v času, ko smo mi Amerikanci spali. To se pravi, da je sovražnik udaril v takem času, ko je kraljevala v Ameriki temna noč. To vse od invazije v Avstrijo 12. marca 1938 pa do zahrbnega napada na Pearl Harbor.

Sedem od teh napadov je bilo izvedenih med 5:30 in 7 zjutraj po evropskem času, kar pomeni, da je novica o tem dosegla Zed. države nekako o polnoči. Novica o napadu na Pearl Harbor je dosegla Cleveland na nedeljo popoldne ob dveh in narod je to zvedel iz časopisja šele v pondeljek zjutraj.

Poleg tega, da je Hitler udaril zgodaj zjutraj, je izvedel štiri zadnje invazije v nedeljo zjutraj. Enako tudi Japonska, najbrže v prepričanju, da bo napad v nedeljo zjutraj najbolj zadel napadene. Hitler je udaril na nedeljo zjutraj v Grčijo, Jugoslavijo in Rusijo. Tudi Japonska je udarila na Pearl Harbor v nedeljo zjutraj. Tudi zavezniki so se izkrcali v Severni Afriki v nedeljo zjutraj, torej mora biti to res najbolj pripravno iz psihološkega stališča.

Pred tem pa ni Hitler nikjer udaril na nedeljo. V Avstrijo se je pognal v soboto zjutraj, na Poljsko na petek, v Dansko in Norveško na torek in na Belgijo ter Nizozemsko na petek. Mussolini si je pa izvolil pondeljek za svoj žalostni pohod proti Grčiji.

Da smo bili pri vsakem teh roparskih napadov vsakokrat presenečeni, ni čudno. Saj ni časopisje v nobenem slučaju niti malo namignilo, kaj bo prišlo drugo jutro, ker enostavno o tem nihče vedel ni, to se pravi, nihče drugi kot napadalec in njegov generalni štab. Saj se še vsi spominjamo, kako nenadno je prišel napad na Belgrad, ko so prihrumeli nemški bombniki in začeli širiti smrt in razjedanje nad mirnim Belgradom.

Na 31. avgusta 1939 je ameriško časopisje poročalo, da se je Poljska branila poslati posebnega odposlanca v Berlin. Toda takrat niti slutili nismo, da so nemške kohorte že na potu proti Poljski, še predno je mogla poljska vlada v Varšavi končno reči da ali ne na Hitlerjeve zahteve.

Hitler je vpadel na Norveško in Dansko 9. aprila 1940. Še dan prej je ameriško časopisje poročalo, da so zavezniki položili mine ob norveškem obrežju ter poudarjali, kako nevarno bi bilo za nemške ladje v bližini Norveške.

Na 9. maja 1940, to je bilo na dan pred nemško invazijo na Nizozemsko, Belgijo in Francijo, so vesti iz Evrope namigavale, da se nekaj kuha, ker je Hitler zbiral vojaštvo v Emdenu, Hamburgu in Bremenu. Toda publika ni niti malo slutila, da bo Hitler res udaril čez mejo.

Na 27. oktobra 1940, dan prej, predno je Italija napadla Grčijo, so bili ameriški časopisi polni kampanjskih novic o Rooseveltu in Willkie-u, pač malo sluteč, da je Mussolini na roparskem pohodu.

Na 6. aprila je Hitler napadel Jugoslavijo in Grčijo, toda ameriški časopisi so imeli dan prej na prvih straneh kot glavno novico izjavo Henry Forda, da bo zaprl vse svoje tovarne radi stavke unije CIO. Nihče ni vedel tukaj, kaj se pripravlja na mejah Jugoslavije in Grčije.

Na 21. junija 1941 so prinesli ameriški časopisi kot glavno novico sporazum med Fordom in CIO. Druga važna vest je bila glede ameriške zahteve na Nemčijo, da plača odškodnino za potopljen parnik Robin Moor. Nikjer ni bilo niti najmanjše vesti, da bo par ur zatem Nemčija udarila na Rusijo.

V nedeljo 7. decembra 1941 so ameriški časopisi (nedeljski) poročali kot glavno vest, da je poslal predsednik Roosevelt spomenico japonskemu cesarju. Prav takrat so pa že Japonci razbijali Pearl Harbor.

Predsednik Roosevelt je čakal enajst mesecev, da je maščeval zahrbtni napad na Pearl Harbor. Poslal je nebroj ladij z vojaštvom in opremo v Severno Afriko in v zgodnjih jutranjih urah so se ameriške čete zagnale na obrežje Severne Afrike. Če kaj vemo, je bilo tudi to presenečenje, ne samo za nas v Ameriki, ki nismo nič vedeli o teh pripravah, ampak tudi za Hitlerja in druge njegove roparske kolege, ki niso nikdar pričakovali, da bo Amerika udarila tako daleč čez morje.

Ne odlašajmo z davki

Vladni davčni urad poroča, da se ljudje zelo počasi odzivljejo na davčni polami. Na 15. marca bo treba plačati dohodninske davke za leto 1942. Vsak lahko plača v štirih obrokih, prvi je plačljiv 15. marca ali prej, ali pa če hoče plačati vse skupaj.

Ker jih bo letos mnogo, ki bodo morali plačati dohodninski davek, ki ga prej niso, je naravno, da bo velik drenj zadnje dneve, ako bo vsak čakal na zadnji dan. Vlada ne bo poznala nobenega izgovora in kdor ne bo plačal davka do 15. marca, bo plačal 25 odstotkov kazni in pa 6% obresti od davčne vsote.

Najboljše je, da stopite k nemu izmed naših ljudi, ki imajo v tem izkušnje in ti vam bodo izpolnili davčno polo, pa boste brez skrbi. Toda nikar ne odlašajte s tem do zadnjega trenutka.

Slovenski ameriški narodni svet na delu

Bolezen predsednika Mr. Kristana je začetno delo SANS nekoliko zadržala, vendar samo na zunaj. Velika politična naloga pa, ki mu jo je izročil Slovenski narodni kongres, ni prav nič zaostala, nasprotno razmahnilo se je delo, kolikor so pač razmere dopuščale.

Dne 15. januarja je pa izvršil SANS prvi veliki korak, ki bo močna podlaga za vse naše nadaljnje slovensko delo v bodočnosti. Ta dan je namreč prišla v Washington posebna deputacija odborov, da izroči uradno vladi resolucije, ki jih je sklenil SNK in da ji predloži slovensko vprašanje v celoti in jo prosi, da šteti koristi slovenskega naroda doma. V deputaciji so bili: obolelega predsednika je zastopal Mr. Vincent Cankar, prva podpredsednica Mrs. Marie Prislund, drugi podpredsednik Mr. Janko N. Rogelj, tajnik Rev. Kazimir Zakrajšek in blaginjak Mr. Jože Zalar. Sprejem pri državnemu podtajniku Mr. Sumner Wellesu je izposloval častni predsednik Mr. Louis Adamič in je deputacijo tudi vodil in predstavil.

Najprej se jé deputacija oglasila pri Mr. DeWitt Poolu, šefu OSS, kamor sta prišla k sprejemu deputacije tudi Mr. Allan Cranston, šef tujejezičnega oddelka Davisovega Office of War Information, in Mr. Classon.

Mr. L. Adamič je najprej pojasnil namen prihoda deputacije v Washington in poudaril, kako ameriške državljane slovenskega rodu razburjajo časnikarska poročila o poklonih naše vlade Italijanem in Avstriji, zlasti grofu Sforzi in Otonu Habsburškemu. To pa ima naravni vpliv na nje, da izgublja, četudi nehote, tisto navdušenje za sodelovanje s svojo vlado za zmago, zlasti za nakupovanje vojnih bondov, ki bi ga drugače kot navdušeni Američani imeli in so ga imeli. Deputacija je prišla, da pove vladi v imenu teh svojih državljanov, kako se naravno radi tega boje, da bi tako slovenski narod doma po vojni zopet ne moral pretrpeti takih krivic, kakor jih je po zadnji vojni. Boje se, da bi ne dobil vseh tistih svojih pravic, za katere se sedaj bori s tolikim navdušenjem, pa tudi s toliko hrabrostjo in tolikimi potoki krvi da zasluži obendovanje vsega sveta, pa da tudi zasluži, da mu zavezniki, zlasti Amerika, prizna vse pravice suverena naroda.

Na to so odborniki deputacije povedali vsak svoje misli glede vsega tega, kakor tudi glede raznih zahtev naroda doma za svojo bodočnost.

Razgovor je bil zelo živahen in so mu vsi trije zastopniki vlade sledili z velikim zanimanjem in z naklonjenostjo; in poslušali so njihova izvajanja, s katerimi so dokazovali pravice naroda v Evropi, da se mu da vsa pravica, ki bo samo podlaga miru in tem kotu Evrope.

Ob sklepu je povzel besedo Mr. Pool sam, se zahvalil deputaciji, da je obiskala tudi njegov urad, in za dragocene informacije, ki jih je dala njegovemu uradu. Ker je pa to urad, ki samo zbira razne informacije glede ureditve sveta po vojni, da bo mir trajen na podlagi pravice vsem narodom, je obljubil, da bo vse informacije, ki mu jih je dala delegacija, sporočil višjim krogom v vladi. Razgovori so se vršili v glavnem glede slovenskega Primorja in Trsta, glede slovenske Koroške, glede združene Slovenije in glede federativne demokratično urejene nove Jugoslavije. Poudarili so zlasti neizmerno trpljenje Slovencev, katere je zdanja mirovna konferenca tako brez srečanja predala v nemško in italijan-

ske sužnost brez vsake zaštite manjšine. Krutosti, s katerimi so Italijani, Nemci in Madžari nastopili v teh delih Slovenije, ter jim vzeli vsako pravico, da jih obdrže še naprej, ker so se izkazali ti narodi, da ne znaajo biti pravični, niti ne človeški.

Razgovor je bil zelo prisrčen, da je deputacija dobila vtis, da se naša vlada živo zanima za Slovenijo in njeno vprašanje po vojni, da pozna njeno veliko važnost za bodočo ureditev Evrope in duhu pravice in demokracije, pa da smejo ameriški Slovenci zaupati svoji vladi, da bo te pravice našega naroda tudi ščitila. Mr. Pool se je deputaciji zahvalil in jo prosil, da še pride in bo vsikdar vesel se razgovarjati o slovenskem vprašanju.

Pozneje, ob pol peti uri popoldne, je bila pa deputacija sprejeta pri državnem podtajniku Mr. Sumner Wellesu. Tudi Mr. Welles jo je sprejel izredno prijazno, da so člani dobili popolno zaupanje v Mr. Wellesa in se je potem cel sprejem vršil v temu duhu.

Mr. Adamič je predstavil delegacijo državnemu podtajniku in rekel: "Ta skupina predstavlja dejansko vseh 250,000 državljanov slovenskega rodu, naturaliziranih in tukaj rojenih. Ti vsi zastopajo njih podporne bratske organizacije, njih socialne organizacije, pa tudi njih cerkve in župnije. To so člani Slovenskega ameriškega narodnega sveta, ki je bil izvoljen na Slovenskem narodnem kongresu dne 5. in 6. decembra 1942 v Clevelandu od 521 delegatov.

"Slovenci so morda med najmanjšimi skupinami priseljencev, vendar pa jih je nad 100,000 zaposlenih v raznih vojnih industrijah, ki so važne danes. Nad 20,000 jih je v armadi in mornarici. Prva ameriška žrtve v tej vojni je bil **slovenski priseljencec**. Ameriški Slovenci so bili do sedaj najbolj pridni nakupovalci vojnih bondov in znamk. Slovenci so najprej Američani in izredno zvesti Ameriki in ji marljivo pomagajo pri njenem prizadevanju v tej vojni.

"Vendar si pa ne morejo pomagati, da bi se pri vsem tem ne zanimali tudi za Slovenijo in za njene današnje klice na pomoč in so v strahu za njeno bodočnost, kot jo vidijo in jih to razburja. Za negotovost povzročajo, da nekateri člani te skupine nehote izgubljajo voljo za svoje brezpopolno sodelovanje pri naporih v sedanjih vojni. Tako se je opazilo, da so nedavna poročila o podpiranju Otona Habsburškega, ki ga je baje deležen od strani naše vlade v Washingtonu, imela za posledico to, da je nakupovanje vojnih bondov od strani Slovencev nekoliko padlo.

"Radi tega je ta skupina mene prosila, Mr. Welles, da bi jo sprejeli. Povedali bi vam radi svoje misli, in upajo, da jih boste sprejeli in uvaževali, kar jim bo omogočilo odstraniti vso zmedo, glede vprašanja Slovenije, ki so jo ti dogodki ustvarili med ameriški Slovenci."

Na to je tajnik Rev. Kazimir Zakrajšek prečital memorandum, ki ga je s tem sprejemom predložila državnemu tajništvu deputacija Slovenskega ameriškega narodnega sveta v imenu ameriških državljanov slovenskega rodu.

Čital je: "Trdno smo prepričani, Mr. Welles, da ste popolnoma poučeni o Sloveniji in njeni veliki važnosti v srednji in jugovzhodni Evropi. Danes smo prišli k vam, da vam podamo še nekoliko podatkov o slovenskem vprašanju, ki je tako pri srcu vsem, katere sedaj tu zastopamo.

"Zemljepisno je Slovenija križišče velikih gospodarskih in

političnih stremeljenj slovenskih narodov, obenem pa tudi napadalnih imperializmov Nemcev in Italijanov.

"V kulturi slovensko ljudstvo pravi nič ne zaostaja za drugimi evropskimi narodi. Njih globoka slovanska kultura, ki je združena z njih nezmerno ljubeznijo do svobode, je bilo tisto, ki ga je krepila da je vzdržal nemški "Drago Osten" — pritisk proti zohodu — in italijanski imperializem.

"Leta 1919 je bila pa mala dežela Slovenija s svojimi 2,000,000 prebivalci razkosana in razmeroma velik del slovenskega življa je postal nasilno manjšina Italije, Avstrije in Ogrske, katere pa naravno Slovenci v Jugoslaviji niso mogli pozabiti, da bi se jim ne smilila in bi z njo ne sočustvovali.

"Ideal vseh Slovencev, kategera se od tedaj strastno oklepajo, je bil, da dosežejo združenje in svobodo vseh Slovencev v eno politično (organizacijsko) ednico. Deli Slovenije, katere so dali pod oblast Italije, Nemčije in Madžarske, se morajo vrniti glavnemu narodnemu telesu Slovenije in tako ustvariti deželo, kateri bodo priključena mesta: **Ljubljana, Trst, Gorica, Celovec, in Maribor**, da bo tako močna dovolj da vrši še nadalje svojo veliko nalogo, ki je tako globoko utemeljena v slovenski zgodovini — namreč, da uničuje nemški in italijanski imperializem.

"Veliko bi vam lahko tukaj povedali o nasilju, o gospodarskem izkoriščevanju in kulturnem uničevanju, kar vse je bilo usoda Slovencev pod tujim gospodarstvom zadnja desetletja. Vendar prepričani smo, Mr. Welles, da vam je vse to dobro znano.

"Vendar pa naj tu poudarimo, da so Slovenci pod Italijo in Avstrijo sedanjo vojno borili že dolgo preje, predno se je na zunaj dejansko začela in zagrabila vse druge narode. Že tam od leta 1930 so Slovenci v Italiji vršili sabotažno delo proti Mussolinijevim pripravam na vojne in potem v vojni v Abesiniji in Španki. Od leta 1941 je bil na njihov delež v vojaški borbi za namene zaveznških narodov brez primerne večje kot katerega koli drugega naroda ali narodne skupine. To svojo trditev smo pripravljene vsak čas tudi dokazati.

"Mr. Welles, prav gotovo vam je poznana strašna usoda, ki je zadela glavno narodno telo Slovenije od Osišča po aprila 1941, ko je bila zasedena Jugoslavija. Nad 200,000 ljudi je bilo izgnanih, največ na prisilno delo v Italijo in Nemčijo. Tisoče jih je bilo postreljenih in obešenih. Deset tisoč umirajo za lakoto. Tisoče deklet je bilo posilanih, da služijo kot takozvana 'prosta vojaška dekleta.' Nad 150 vasi in naselij je bilo popolnoma uničenih.

"Nemci in Italijani tekmujejo med seboj v prizadevanju, kako uničiti slovensko ljudstvo popolnoma.

"Odpor Slovenije proti ošiščju je vesplošen. Malodane vsi Slovenci se bore v gerilski vojni na eden ali drugi način. Na zelo uspešen način sabotirajo vojni promet Italije proti Rusiji.

"Naj nam bo dovoljeno, da ponovimo: Slovenci doprinašajo danes velik delež naporov za zmago zaveznških narodov.

"Zaradi tega pa čutimo, da je slovensko ljudstvo opravilo zahtevati pravico do primerne lepe bodočnosti, ki je pa mogoča, — iz nova poudarimo — samo, ako se jih združi v eno politično skupino, v združeno Slovanijo s čim najširšo samoupravo v svobodni, federativni in demokratični Jugoslaviji in v enotni svobodni balkanski federaciji, v enotni svo-

bodni in federativni Evropi." Državni podtajnik Mr. Welles je vidno ginjen poslušal ta memorandum in nanj odgovoril v sočutnih besedah. Izrazil je svoje veselje, da ga je deputacija obiskala in se ji za to zahvalil. Povedal je, da je ameriški vladi dobro znano, kako velike so zasluge slovenskega naroda za skupno zmago. Tudi pozna dobro vsa barbarstva in grozodejstva, ki jih počenjajo sovražniki in Sloveniji danes, zato pa z njimi sočustvuje. Vlada se danes še ne more izjavitv o kaki bodoči ureditvi Slovenije, zlasti ne glede njenih bodčih meja, ker bo to delo mirovne konference. Vendar je pa vladi znano, koliko velikih mož je dala mala Slovenija že Ameriki, ki so zanjo izvršili velika dela, za kar jim je dolžna hvaležnost, zato naj bodo ameriški Slovenci prepričani, da bo vlada štutila slovenski narod in njegove koristi in pravice. Še enkrat je poudaril, kako ga veseli, da ga je deputacija obiskala, in jo je prosil, da naj še pride, da jo bo vedno z veseljem sprejel in se z njo pogovoril o slovenskih problemih. Prosil jo je, da naj ga stalno obvešča o vseh važnih dogodkih iz Slovenije, ker hrabrost slovenskega naroda in njegove žrtve zaslužijo vso naklonjenost ameriške vlade.

Mr. Adamič se je g. državnemu podtajniku v imenu ameriških Slovencev in v imenu slovenskega naroda doma zahvalil za tako lepo priznanje in za veliko zanimanje vlade za usodo slovenskega naroda. Poudaril je, da bo ta naklonjenost imela brez dvoma posledice, da bodo ameriški Slovenci še bolj z navdušenjem sodelovali s svojo vlado v sedanjih vojnih delih in žrtvovali vse, kar in kolikor morejo napraviti za zmago. Zlasti bodo požrtvovalno nakupovali vojne bonde. Ponočno je opozarjal na neprijetne posledice vsakega priznanja sovražnikom narodnostim v času, ko s tolikimi krutostmi pobijajo Slovence in ko se slovenski narod s tolikimi žrtvami bori ne samo za svojo svobodo in pravico, temveč tudi za zmago skupnih zaveznških narodov.

Tajnik Rev. Zakrajšek je opozoril državnega podtajnika Mr. Wellesa na poziv slovenskega naroda ameriškim Slovcem iz 4. septembra 1942, ki smo ga dobili po podtalni poti iz Slovenije, v katerem se narod pričuje, da v tej strašni, že nad poldrugo leto trajajoči borbi, ni dobil ne od Amerike ne od Anglije nobene besede, ki bi mu jamčila, da bodo potoki njegove krvi nagranjeni po vojni s popolno pravico. Zato prosijo ameriške Slovence naj izposlušajo od ameriške vlade kako tako izjavo, ki bi jih pokrepila, da bi vztrajali v borbi. Zato ga prosi, če bi bilo mogoče, da bi naša vlada na kakoršen koli način dala temu trpečemu narodu javno izjavo pred celim svetom, v kateri bi se mu dalo priznanje za njegove žrtve, za njegovo hrabrost, pa tudi zagotovilo, da bo dobil vso pravico po vojni, katero tako v odlični meri zasluži.

Mr. Welles je obljubil, da se bo to zgodilo, in sicer takoj. Tajnik dalje opozarja na

(Daleje na 3 straneh)

Tale je prišla od... Afrike. Ker je šla... cenzorja, se je brez... ko pove in vzame na... Bilo je sredi vroč... ščave. Vroče ko... na. Boj je divjal na... Korporal nekega... če fin dečko, je ležal... peska in dajal duška... čine in na račun... najbolj izbranimi... kletvic.

Slišal ga je stotnik... veren človek, pa... korporalu in ga po... posvaril, naj vendar... ker to ni lepo, pa... ne dosti v večini... Ko je stotnik kor... bro oštel, se je obr... nazaj na svojo... Ravno tedaj pa udar... krogla iz sovražnj... Udar je prišel s... je neslo pesek na... tudi gospoda stotnik... po uniformi, po ob... sa in v nos.

"Naj vzame te... soč milijonov vragov... gačne barve," je zav... jen stotnik, pa narj... stavil... "tako bi... kel naš korporal v... čaju."

Ako hočete imeti GOOD TIME V SOBOTO 30. JANUARJA pridite na plesno veselico SKUPNIH DRUŠTEV FARE SV. VIDA v SND na St. Clair Ave.

ŽALOST IN VESELJE

Spisi Andrejkovega Jožeta.

Moje rojstno mesto je Florencia, kjer so moji starši imeli lepo palačo in veliko bopstvo, razun tega pa še mnogo posestev po deželi. Ni jim manjkalo pripomočkov, denarja, svojemu edinemu sinu, potrebnih potrebni naukov v zgodnji mladosti. Najboljše učiteljke so bili poklicani na predavanja njihovih staršev in njih veličje je bilo še tem večje, ker so pripadali kmalo bogate družine. Pri meni. Sedemnajst let sem dovršil že vse šole in karavno sem komaj zapustil. Povelja leta, podelila se mi je čudovljiva služba pri ministertvu, k čemur mi je, ve da, najbolj pripomoglo. Če leti potem so mi umrli starši, nenadoma ter mi zapustili ogromno bogastvo, in sedaj sem bil prepuščen sam sebi. Ravno mlad, vedel sem se moralo skrbno varovati slabih ljudi, katerih se navadno mladi ljudi, prepuščena sama sebi, rada poprime. Previdno sem ravnal svoje imetje ter se nisem dopuščal dalje pečal s svojimi prijatelji. Edina napaka je bila, da sem preveč zaupal ljudem in pri njih le vse dobro, pa slabega opazoval, drugar pa tudi, da sem bil zelo častoljuben. Moji prijatelji, ki kmalo zaostali za menoj, bili mi nevoljšivi, videvši, kakšno se pomikam od stopinje do stopinje. Vedeli so, da taktik z grda ne da nič opraviti, torej so se potuhneži pozivili, ki so se jim že najugodnejši — zapazili in namreč mojo slavo hlepeli, in po tej poti so sklenili umreti me. Kdor sam ne skuša nikdar ne bi verjel, koliko dela nevoljšivost gospoduje in velikosti, nego med nižjimi sloji.

Moje dvajsetem letu se seznanil z zalo, lepo odeno, čeravno ne prebogato člo, koje stariši so pohajali z slavne rodovine Sforzov; ni bilo mar bogastvo, imela ga dovolj, temu hotel si izbrati ženo, ki bi bila čista deliti z menoj pozemstva. Angela — tako se imenovala — bila je res zrla vsa ženstva, in ko mi je bila ob letu zaloga fantiča, hotel sem vrhunc svoje zemske sreče. Edino moje veselje sedaj bila Angela in sinesk, celo svojej ternela, ki jo do vedno večje časti, sem za čas poznal.

Če je doba, ki je bila resla vso Evropo. Napoleon je daleč gori do severja, vse je uklanjalo mogočnemu cesarju. Mene je srce bolelo, ker sem se gospodarijo po njej pridružil. Sedaj je prišla zaželjena prilika mojim sovražnikom, dajali so me, naj branim Anglijo, ker sem edini mož za naj v nemam ljudstvo boriti za svobodo, rekoč, da mi bo oni pomagali po zmoglosti. Iz lastnega nagiba, nego zad slava, delal sem noč in noč za blagor svoje domovine, počitka si nisem skoraj priužil. Največa rana bila je, ko sem VI. preganji iz Rima. One me se mi je zdelo sveto mesto Rim, središče vsega kristianstva. Kar sem prej le skriven delal, pričel sem sedaj očitno delati in to so porabili moji sovražniki ter me zatožili pri najnikom poglavarji, da sem 23. maja zvečer — o, to je bila najstrašnejša doba mojega življenja! — Rašet je prenehala, dve debeli solzni kapli sta zdrčali po zagorelem licu; o, bi mi ga ni upal motiti.

Dolgo starec molči; potem pa nadaljuje "23. maja zvečer sem sedel vesel z Angelo v lopi na vrtu ne nadejaje se nič drugega. Pavlo se je igral v materinem naročju in jaz sem poln radosti opazoval zalega dečka, ki je bil takrat ravno v petem letu. — Naenkraj se vrt napolni s francoskimi vojaki in polveljni mi veli nemudoma vdati se pravici, ki zahteva od mene, da se opravičim. Že je segla moja desna po bodalu, ali pogled na obupano ženo in jokajoče se dete, ki se me je trdno oklepalo, opomnil me je, da ne živim sam za-se in vdal sem se v svojo osodo. Telo je v meni še upanje opravičiti se, posebno, ker ni bilo dotičnih dokazov, pa kako sem se motil. Ko sem stal drugi jutro pred sodnijo, pokazala se mi je pismena zatožba in spodej podpis enega mojih prijateljev, katerega sem najbolj čislal. —

Nobene besede nisem mogel pripraviti na jezik, stemnilo se mi je pred očmi in toliko, da nisem omedel. Iz milosti me nisem obsodili k smrti, temuč v ječo na otok Korzika. Prosil sem vzeti tudi ženo in sina seboj, pa bilo mi je odrečeno, prosil sem vsaj še enkrat posloviti se pri njima v tem življenju, pa tudi tega nisem dosegel. Še tisti dan me je odpeljala ladija na omenjeni otok v trdnjavo sv. Bonifacija. — Štirinajst dni pozneje sem dobil brezimno pismo, da je Angela žalosti umrla, sina pa je vzela eden sorodnikov, polastiviši se tudi obilih zakladov, ter pobegnili nekam čez morje. — Čeravno je bilo pismo brezimno, vendar se mi je zdelo, da je vse to resnica, kajti Angela mi je bila preveč udana, da bi bila dolgo preživela mojo nesrečo, moji sorodniki pa so že od nekaj hrepeneli po mojem premoženju. Kupa nesreče dopolnila se je do vrha, nič več me ni vezalo na svet, in neprijetno prosil sem Boga, da bi me poklical s sveta ter me združil ondi zopet z ljubo ženo, ki je našla blagi mir, meni pa je bil odrečen.

V trdnjavi sem bil toliko prost, da sem se smel sprehajati na obzidji. — Neko popoldne že proti večeru zrem po morji, ki je butalo ob skalovje tik pod menoj. Daleč tam na morskej širjavi zapazim ladjo, ki je jadrala sem ter tje, kot ne bi si upala blizo. Mene prejšine misel osvoboditi se. Do ladje bilo je res dobre dve uri, ali tega se nisem strašil, ker sem znal dobro plavati; večjo težavo delalo mi je priti iz trdnjave ker so bile krog in krog razpostavljene straže.

"Naj velja, kar hoče," mišlim si, "poskusil bom." Stemnilo se je že precej in druge jetnike je spravljal ječar že v zapor. Še enkrat pogledam po morji in v strašno globočino pod seboj, potem pa stopim na okrožje in poskočim najmanj petdeset seznjov globoko v morje. V tem trenutku počile so tudi puške stražnikov, pa nobena krogla me ni zadela. Potopil sem se pod vodo in plaval nekaj časa v stran, potem pa se zopet toliko pokazal, da sem sape dobil. Le ko sem bil že daleč na morji, upal sem se popolnoma na površje.

Najstrašnejša doba mojega življenja! — Rašet je prenehala, dve debeli solzni kapli sta zdrčali po zagorelem licu; o, bi mi ga ni upal motiti.

SLOVENSKI AMERIŠKI NARODNI SVET NA DELU

(Nadaljevanje z 2 stran)

meznička. Noben drugi narod ne čuti strašne neseče, ki jo je priklical sovražnik na celi svet, v tako strahotni meri, kakor ravno naš narod. Zato pa je naša dolžnost, da smo ameriški Slovenci v prvih vrstah med narodi v našem sodelovanju za zmago.

Za delegacijo:
Rev. K. Zakrajšek,
tajnik SANS.

ZADNI VEČER

(Črtica. Spisal Fr. Ks. Meško)

Edini konj — stari sivec — je zamišljeno in žalostno povešal glavo. Sklanjal je trudno glavo, ker je bil že star — osemindvajset let, kar je za konja Metzalemov starost. — In žaloval je za boljšimi dnevi, ko je bil v korito nasipan oves in ko sta stala tukaj ob njem še dva čila sodruga. A ti časi so minuli. In na stara leta se mora sivec zadovoljiti s suhim senom — in zapuščen samotar je na svoje stare dni. . . .

"Da, da, — vse to bom moral pustiti!" — Ta misel je Zajcu venomer rojila po glavici. Sklonjen in upognjen je postal pri vratih hleva. Obupno je zrl v tla pred se. . . "In vendar, kako sem se trudil, kako sem se pehal vse svoje življenje dni! In jutri moram odtod — berač! Jaz nisem kriv — ne, jas nisem. . . ."

Sedel je na star, trinogast stol v kotu hleva. Teško glavo si je podbočil z žilavimi rokami. In zamislil se je v svojega življenja nesrečo in svojega rodnega doma grenko in žalostno usodo. . . .

Posestvo Zajčeve je bilo nekđaj dobro in trdno. Še stari Štefan je bil izmed boljših kmetov v okolici. Veliko denarja je nesla tedaj kmetom posebno vožnja. Ob potoku za vasjo stoje namreč velike fužine za papir. Ker je bila tedaj želznica še oddaljena malone štiri ure, so blago do postaje vozili z vozovi. In to je kmetje živilo.

Ker je bil torej Zajec precej trden in ker je bil skrben oče, ki je ljubil svoje otroke, je sklenil, da pošlje drugega sina, Jožka, v šole.

"Doma itak ostane Janez, da pomaga pri delu in prevzame nekoč posestvo. Ta pa se naj izučil. Bode imel vsaj lažji kruh. In morda še drugim kdaj kaj pomaga."

Tako je tudi tam sam pri sebi in tudi z drugim modroval Zajec. In kar je sklenil, je tudi storil; dal je Jožka v mesto.

Ko pa je fantič dovršil prve tri latinske šole, je nenadoma umrl brat Janez. Prehladil se je pri neki vožnji na gore. Črez nekaj mesecev so ga pokopali.

Sedaj je bil Jožko edini možski potomec Zajčev. Ražen njegovo je bilo le še troje deklet.

A oče Zajec je želel, da se ohrani pri hiši staro ime. Zato je po četrto štoli obdržal dijaka doma, da se privadi gospodarstvu ter postane očetov naslednik.

Jožko bi bil sicer raj nadaljeval nauke, a proti volji očetovi jih seveda ni mogel. In zato se je udal ter je ostal doma. Poprijel se je torej dela ter se pripravil, da nekoč samostalno vodi gospodarstvo na Zajčevini.

Pred kakimi petindvajsetimi leti pa se je tukajšnja dolina in življenje v njej hipoma izpremenila. Gradili so namreč želznico. To je bil za kmete, katerih največji zaslužek je bila od tedaj vožnja pri fužinah velik udarec. Gospodarstva so

pešala. Polja v dolini ni bilo dovolj, da bi vse živilo. In navrh je bilo kamenito in nerodovito. Da so se mogli obrniti dolgov, so dolinci prodajali les iz gozdov. A čutili in vedeli so, da nekoč tudi ta vir usahne. In s strahom in z žalostjo so zrl tem časom naproti. . . .

Starega Zajca so povsem potrlje novotarje v poprej tako tihi in mirni dolini, in slabi časi, ki so jim sledili. Nekaj let se je še ukvarjal s posestvom, potem pa ga je izročil sinu Joži. Približno ob istem času, ko je Joža prevzel gospodarstvo, so tudi fužine prešle v druge roke. Kupil jih je neki nemški žid, švarckopf po imenu. — Z lokavostjo, prirojeno temu kramarskemu rodu, je švarckopf takoj spoznal, kako bi se dalo v dolini doseči mnogo dobička. In brez obotavljanja je šel na delo.

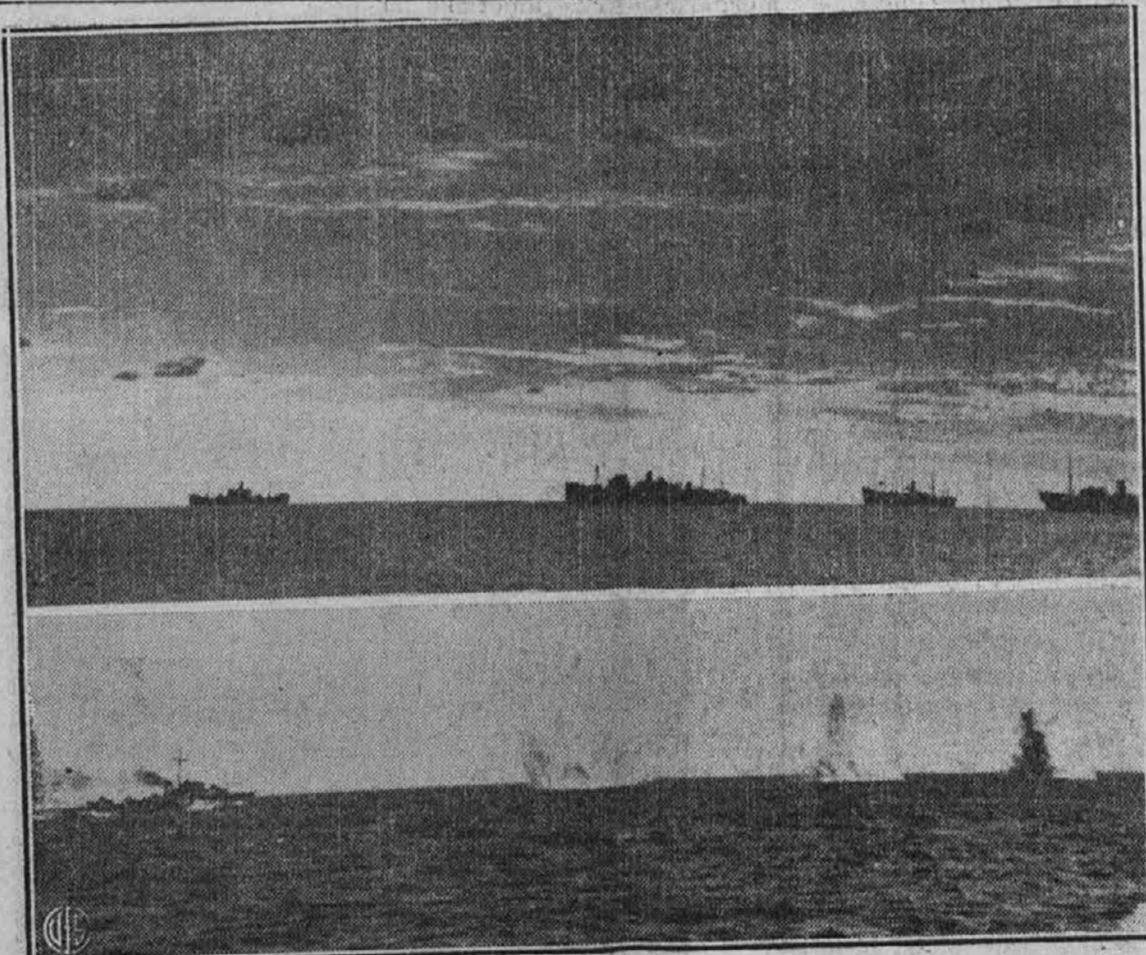
Kmeti, ki so bili v zadregi, je namreč ob ugodnih prilikah sam ponujal svojo pomoč, svoj denar. In reveži so ga z veseljem sprejemali ter so bili žid prav hvaležni za njegovo navidezno dobroto in usmiljenost.

A švarckopf si je to uslugo dal drago plačevati. Najraje je jemal za obresti les, kjer se ga je še kaj dobilo. A če tega ni bilo, se je zadovoljil izprva tudi s kakšno njivico. Ko pa je videl, da je dolžnik popolnoma v njegovi mreži ter ne more več uiti, je zadrnil mrežo — spravil je posestvo na boben in ljudi je poglal po svetu, ako niso bili voljni, za pčilo plačilo obdelovati lastne zemlje za žida-ptuica.

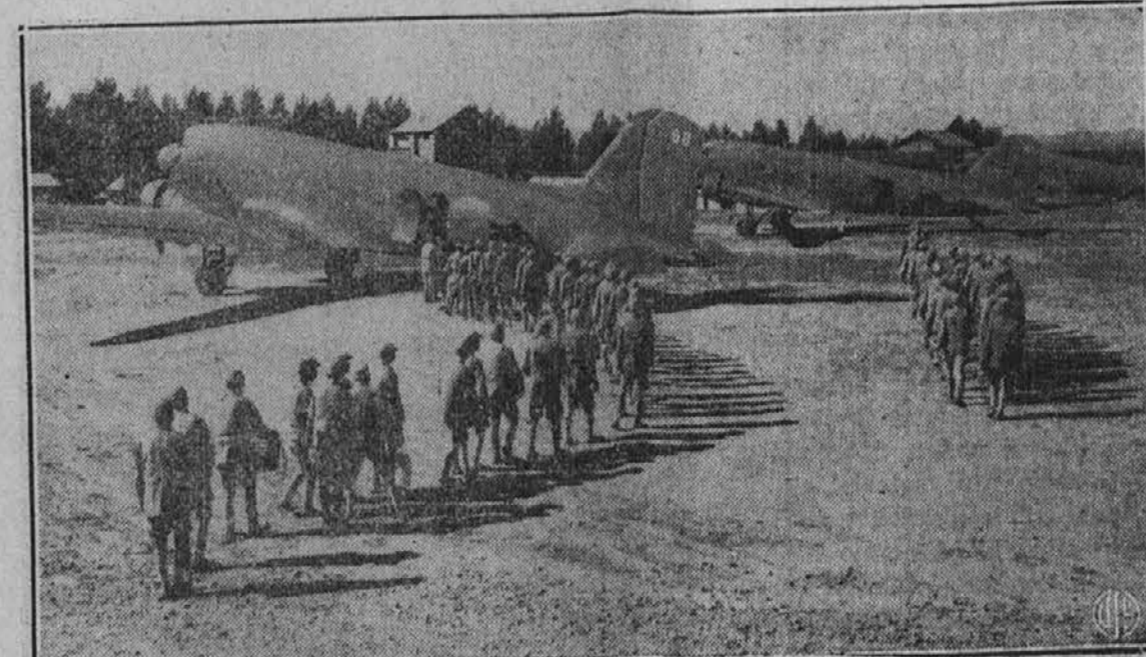
In tako se je godilo tudi Zajcu.

Dolgov stari Štefan res ni zapustil sinu, a gotovine tudi ne. Joža pa je kmalu potreboval gotovega denarja. Sestre so se močile. Treba jim je bilo izplačati dote. In v sili se je novi gospodar zatekel k fužinarju ter si je pri njem kaj posojila.

In potem so prišle obresti.

Gornja slika nam predstavlja angloški konvoj, ki je na poti na oblegani otok Malto v Sredozemlju. Slika je bila posneta ob jutranji zori, ki pravijo da je najnevarnejši čas za konvoje. Spodnja slika pa nam kaže, ko so osiški bombniki napadli konvoj, odvrli tri bombe, a vselej zgrešili cilj.

Na sliki vidimo velika ameriška vojaška transportna letala, kakršna uporabljajo na Kitajskem za hitro prevažanje kitajskih čet na razne fronte, kjer je pomoč najnujnejša.

Včasih jih je Joža res izplačal, včasih pa mu pri najboljših volji ni bilo mogoče. In tedaj je padal les ter šel za obresti v švarckopfove fužine. Tako so ginili gozdovi, ki jih je bil precej iztrebil že oče Štefan. A dolg se le ni zmanjšal.

"Prیدهjo boljše leta in spravim tolikoršno svoto, da ga izplačam ali da mu vrnem vsaj polovico, — drugo bom že polagoma odračunil."

Tako je često sam pri sebi pomišljal Joža. Z istimi besedami je tolažil tudi ženo, ko mu je razodevala svojo skrb pred prihodnostjo. Tudi očetu je govoril isto, ko ga je ta še popraveval po gospodarstvu. Starec se je pri sinovih besedah vsakokrat zamislil, kakor bi tuhtal in računil, ali bo pač mogoče izvršiti ta naklep ali ne.

Nazadnje pa je navadno vzdihnil, skomizgnil z ramami ter maldoušno menil: "Moj Bog — slabi časi, slabi časi! Da bi se le vse srečno izvršilo!"

(Dalje prihodnjič)

"Every dime and dollar not vitally needed for absolute necessities should go into WAR BONDS and STAMPS to add to the striking power of our armed forces." — FRANKLIN D. ROOSEVELT, President of the United States.

Think War! Act War! Buy WAR SAVINGS BONDS—at least 10% of your pay every payday!

DELO DOBIJO

Delo dobi Sprejme se ženska srednje starosti, da bi čistila v restavrantu. Dobra plača. Zglsite se na 327 E. 156. St. (23)

Izvežbani operatorji na Boring Mills (Horizontal ali Vertical) Large Planer Radial Drill Plača od ure, povrhu overtime. Ako ste zaposleni pri vojnem delu, se ne prihlasite.

Wellman Engineering 7000 Central (25)

Voznik dobi delo Takoj se sprejme voznika, ki bi s trukom razvažal mehko pijačo. Unijska plača in ure. Zglsite se pri Double Eagle Bottling Co., 6517 St. Clair Ave. (x)

Kuharica se sprejme Izkušena kuharica, ki lahko prevzame vse delo, se sprejme. Dobra plača za pravo osebo. Nič dela ob nedeljah in praznikih. Sprejme se tudi osebo za pomičanje posode in fanta ali dekleta iz višje šole za delo po šoli. Victory Restaurant 7208 St. Clair Ave. (23)

Kupujemo obrambne obveznice PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

UČITE SE ANGLEŠČINE

iz Dr. Kernovega

ANGLEŠKO-SLOVENSKEGA BERILA "ENGLISH-SLOVENE READER"

kateremu je znižana cena in stane samo: \$ 2.00

Naročila sprejema

KNJIGARNA JOSEPH GRDINA 6113 St. Clair Ave. Cleveland, O.

STEEL IMPROVEMENT & FORGE CO.

970 E. 64. St.

Saw operators Steel Handlers Rough Grinders Inspectors Heat Treat Helpers Forge Helpers Cut Grinders Shipping Room Helpers

Ako ste zdaj zaposleni pri vojnem delu, se ne oglasite. Plača od ure. (23)

MALI OGLASI

Za varstvo otroka

Rada bi varovala otroka čez dan na svojem domu. Vprašajte Mary Intihar, 1003 E. 66. Place. (26)

Sobe v najem

Odda se v najem zakoncem brez otrok 3 čedne sobe na 980 E. 74. St. Vprašajte spodaj pri Mrs. Hace. (22)

ČE STE BOLNI

Ako trpite na nerednosti v želodcu, jetrih, ledicah, vranici, revmi, visokem pritisku krvi, ali zastareli poškodbi, pridite k meni, da vidim, kaj morem storiti za vas. Imel sem velik uspeh v 25 letih v takih slučajih. Jaz se poslužujem stare evropske in najnovejše metoda bolnišnic pri zdravljenju.

Pridite do doktorja, ki razume vaš materin jezik in vam lahko razloži na razumljiv način.

DR. PAUL W. WELSH

HYDROPATHIC CLINIC

(specialist v starih boleznih)

Uradne ure:

1 do 5 popoldne, razen v sredo 423 Citizens Bldg. 850 Euclid Ave. Telefon: MAIn 6016. (Wed. — x)

OBLAK MOVER

Se priporoča, da ga pokličete vsak čas, podnevi ali ponoči. Delo garantirano in hitra postrežba. Obrnite se z vsem zaupanjem na vašega starega znanca

JOHN OBLAKA

1147 E. 61st St.

6122 St. Clair Ave.

HE 2730.

JUNAKINJA IZ ŠTAJRA

PREVEL DR. JOS. JERŠE

Kar se tiče kužnih znamenj, vedite:

V začetku se pojavlja v zapanosti, utrujenosti. Vsi udje so kakor zbiti, prihaja omotica, človek se večkrat onesvesti, žila hitro bije.

Sedaj se prikažejo kužni znaki na telesu: Kri teče iz nosa, mrzel pot zaliva bolnika. Človek se začne tresti po cellem životu, zobje sklepečejo, od strašne groze je ves iz sebe. Nato se prikažejo na telesu najprej male črne lise, potem modre pege in bule, kakor bi prihajale od udarcev težke palice, temnordeče, rjave in svinčebenobarvene. Groza jih je videti.

Obličje postane temnomodro, jezik suh, nosnice črne, ustne rjave in smradu, ki prihaja iz bolnika, ki prinaša smrt, ni mogoče prenašati.

Taka so znamenja, take so lastnosti nalezljive orientalske kuge."

Ljudje so nemo stali, zastajala jim je sapa, želeli so se jim lasje, z osteklenimi očmi so bolščali v pisarja in poslušali. Eden se je tiščal k drugemu. Vsem se je zdelo, da se že plazi čez gore sem strašna pošast, o kateri so ravnokar slišali, modra in bleda, kakor utopljenka v Anži. . . . Vsi so čutili, da jim v tej strašni sili mora pomagati samo eden, samo oni krepki mož, ki tako mirno in zapovedujoče stoji pred mestno hišo. Komaj so slišali njegovo postavo, pa so že brezpogojno vdani v njegovo voljo.

Pisar Simpraht je obrnil list in je čital dalje o vzrokih kužne bolezni, ki so: slab, okužen zrak, nezdrava hrana, nečista pijača. Sodnik Hendel je pozbabil zapisati prvi in poglavni vzrok: jezo božjo. Ljudstvo je napeto poslušalo in skoraj ni upalo sopsiti, ko je pisar bral o kužnem redu, katerih navodil se je držati, da se obrani te strašne bolezni: stanovanja naj bodo čista in zračna, pazi naj se na živila, zlasti na meso in ribe, voda na se vselej prekuha, preden se zavživa, bolniki naj se takoj spravijo v bolnišnico, zlasti pa je treba paziti, da mrhovina po vaseh in okoli mesta ne kuži zraka.

Tedaj pa je vzel sodnik pisarju list iz rok ter je rekel: "Tretjo točko berem sam. Luč!" Postajalo je vedno bolj temno in so že primigljale prve zvezdice nad prestrašeno mesto.

Baklja je zaplamtela in je obsevala blede, ponosni in odločni obraz sodnikov, ki ga je okrog žala smolnato črna brada, ter dragoceni prstan, ki je zeleno blesketal na njegovi roki. Začel je brati z mogočnim, odločnim glasom: "Največja nevarnost v smrtnih časih pa je, če se zbira mnogo ljudi na enem kraju, kar se godi ob državnih zborih, v taboriščih, ob katoliških svetih letih, katoliških procesijah. Na takih zbirališčih se hitro širijo in odvajajo kužne kali, kakor železo hitro odvajata strela."

Iz daljave sem prihaja hrum in hrušč, vpitje in zvenketanje orožja. Iz soteske prijahata na konjih dva moža: Henrik, mestni lajtnant ter stotnik Gifin. Za njima korakajo oboroženi možje, v krvavem siju bakelj se lesketajo meči, se svetijo puške. Ravno prav so prišli in so se postavili na trg; ljudstvo se je preplašeno razpršilo.

Hendel je zavpil: "Štajerci, ne bojte se Štajercev! To so vendar naši hra-

bri strelci, ki sem jih poklical v varstvo Štajra!"

Jezdeca sta razjahala konje. Mladi Hendel je rekel: "Vse je opravljeno, kakor si mi naročil: tu je stotnik Gifin, tam dve mestni kompaniji in ena iz Ensendorfa, jutri spravimo še Štajerdorf na noge."

"Dobro!" je rekel sodnik Hendel in je segel sinu v roko. "Naj se postavijo strelci v polukrogu okoli nas!"

Zgodilo se je. "Ti se postavi na mojo desno, Gifin pa na levo, da vidijo, da izpeljem postavo s silo orožja."

"Tako. Sedaj naj trobentadži zatrobijo štajersko koračnico!"

Divje so zabučale trobente do neba, kakor bi donele trobente sodnega dneva. Nato je zavladala mrtvaška tišina.

Z mogočnim glasom je bral sodnik, čegar glavo, roke in list je obseval soj baklje:

"V nevarnosti kuge je prepovedano zbiranje ljudi — najdvajset oseb, izvzeto je vojaštvo in mestni svet. Najstrožje so prepovedane takozvane katoliške teoforične, ali — kakor pravijo — zakramentalne procesije v mestu in okoli mesta, bodisi o Veliki noči ali na Telovo. Prepovedane so vse zasebne procesije, vsi obhodi in takozvana božja pota v okolici, vsi obhodi in skupne pobožnosti, bratovščin, prepovedano za vse: duhovne in posvetne ljudi, za revne in bogate."

V množici, ki je doslej nemo stala, se čuje plaho mrmranje. "Za Boga svetega, vse prepovedano!" Sliši se zamolkel klic: "Tega nam ne more nihče prepovedati!" Hendel je z očmi bliskal na mrmraje in je z železnim glasom rekel: "Kdor prelomi to postavo v tej najvažnejši točki, kdor stori, kar smo prepovedali, ga zadene kazen kakor najgršega hudodelnika, zakaj premišljeno, s hudobno voljo predaja smrti celo mesto. Kdor si drzne voditi procesijo, se bo v železju, pri vodi in suhem kruhu pokoril v ječi, kolikor časa se nam bo zdelo primerno, potem ga bomo s sramoto izgnali iz naše dežele.

Kdor zavaja ljudi k prepovedani procesiji, bo v železju stal na sramotnem odru pričo celega Štajra, kar se sicer primeri le vlačugam in tatovom. Drugi pa, ki gredo za procesijo, bodo, kakor bodo okoliščine, plačali kazen od 1 do 20 srebrnih goldinarjev. Če bi pa taka procesija zatrosila samo en slučaj kuge, bo vodnik procesije obešen — zanj ne bo nobene milosti. To je postava od te ure naprej. — Če je ostrja, je zato, da ne pomrjete vsi od prvega do zadnjega."

Hendel je prenehal, ljudstvo je obmolnilo in mrmranje je zastalo. Kakor svinec je legel na vse ustnice strah nad to, došle še nezaslišano strogostjo sodnikovo. Iz vsih prsi, iz vsih src je puhtela prošnja: "Sveti Bog, mogočni Bog, ki stanuješ v nebesih, reši nas!" Pa kaj se hoče treba je ubogati, saj je vse samo zato, da vsi ne pomrjememo.

Ne daleč proč v ozki farovski ulici je v temi stal menih s prekržanimi rokami in je poglasno govoril sam pri sebi: "Mislite name! Kadar bo vrgel krinko raz sebe, kadar napoči veliko preganjanje — mislite name!"

Bilje Albert. Zgrenko žalostjo se je spominjal umirajočega očeta; o blagor mrtvim, ki niso

učakali tega dneva! Glej, Antikrist je tu! Glej njegovo kraljestvo! Kako dolgo je od tega, ko je ta človek, ta hudobni mož rekel: Življenje je sveto. Tam na Štajnfeldu, kjer stoji vislice, rastejo trobentice in vijolice; kar je Hendel sodnik, še ni preli kapljice hudodelniške krvi. Hudodelcem, ki so zaslužili smrt, podarjuje življenje; nad nedolžnimi meščani pa, ki se drznejo za časa poskušnje katoliško moliti, brusi meč. Antikrist! Antikrist! Da, le zagrinjaj svoje morilno povelje v sladke besede, toliko sramotnejše je! Le slikaj kuta v satansko strašnih barvah, da bo toliko lažje na tesnem držal preplašene ljudi — gorje, jih že držiš! Človek bi se zjokal, ko zre to ubogo; prestrašeno ljudstvo, ki si ne ve pomoči. . . . Pa čuj, v tretji zagroni njegov mogočni glas, kakor glas zveri, ki je ni bilo, ki bo, ki se dviga iz brezdna . . . o znamenje Sinu človekovega, prikaže se! Toda nebo ostane mirno in jasno, žalostno se tresejo zvezde, kakor ognjene angleske solze.

"Slednjič vam naznanjam še to-le: Nič manj nevarno, kakor zbiranje ljudi je pokopavanje mrtličev v grobnicah, ki so plitve, vse to zapirajo, ali so sicer poškodovane.

V tem oziru je silno nevarna farna cerkev, ki je, odkar so jo izrgali nam, vsa zanemarjena in ima vse polno na pol odprtih in razpokanih grobnic. Naj, časa sedaj, vse to temeljito popravi, zato soglasno z vsemi svetovalci razen enega, razgla-

(To je prestava oglasa Republic Steel, ki ga priobčujemo tukaj poleg).

"Pozdravljen, mornar!"

Eno leto je, kar sta se zadnjič videla. Mnogo si bosta imela povedati noč in med razgovorom bo eden izmed njih gotovo rekel: —

"Več ko vidim, kako drugi dela, Bill, bolj sem hvaležen stari dobri U. S. A. Saj nima nihče drugi na svetu vseh stvari, ki jih imamo mi — milijone avtov, milijone domov, ki jih lastujejo družine, ki v njih prebivajo — milijone radijev, telefonov, električnih ledenic in drugih podobnih stvari — že tako udomačeni, kot je zobni prašek. Gotovo se meni najbolj dopade način, kakor to vodimo, saj veš, po ameriškem načinu življenja."

Imenujte ga kot ga hočete, svoboden način, zaseben način, naš trgovski tekmovalni sistem, ki je znak ameriške svobode, ali ducat drugih načinov, vsi ti pomagajo razlagati ameriški način življenja.

Prav radi tega imamo pa tudi najvišji standard življenja na svetu. Mi napredujemo v življenju, kakor nam naše ambicije, talenti in energije dovoljujejo. Ako se nam naši zakoni in naši uradniki ne dopadejo, jih spremenimo brez preliivanja krvi.

Zahvala gre ameriškemu načinu življenja tudi, da lahko zmoremo "nemogočo" produkcijo v vajnem rekordu, ki ga zaznamuje industrije in delavstvo mesec za mesecem. Med milijoni onih, ki podpirajo naše bojne sile je tudi skoro 70,000 Republic moških in žensk.

Jeklne plošče, ki varjejo naše letalce in borce v tankih, plošče za ladje v tonažah 500 odstotkov več kot pred nekaj meseci, električni furnezi producirajo 7 krat več kot pred dvema letoma, deli in drugo za bojna letala, jeklo za puške, naboje, bombe in drug vojni material se izliva iz Republic plavžov z rekordno naglino, ki jo morejo izvajati samo svobodni delavci.

Ameriški način življenja bo odločilen faktor, da dobimo to vojno. Zvesto ga varujmo.

Nad 13,000 Republic mož je sedaj v naši bojni sili.

šam: Od jutri naprej ne sme nihče več stopiti v katoliško farno cerkev ne duhovnik, ne ljudstvo. Jutri bo ob šesti uri zjutraj uradno zaprta in ključje spravim jaz.

Kdor si drzne vdreti v cerkev, potem ko bo zaprta, izgubi vse svoje premoženje, s sramoto bo izgnan iz mesta. Kdor prinese kugo iz preperelih grobnic, naj umrje na vislicah — zanj ne poznam nobene milosti. Kdor mojim zapovedim kljubuje in ljudi zoper mene hujska, ga sme vsakdo ubiti z orožjem. To je, Štajerci, nova kužna postava, dana v sušen letu 1615. V veljavi ostane, dokler jaz hočem."

Pri zadnjih besedah te grozne postave je v ljudstvu zagromelo, kakor bi bobnelo za gorami.

"Prav dobro," je rekel smejljivo se Hendelov sin in se je oziral okoli s pogledi, iz katerih je bliskala smrt. Res, imeniten je ta razglas, ki žari od ognja, se cedi od krvi, res imeniten; kakor le zine zoper nje-ga papeška sodruga, potem, oče, poklič mi, — jaz bom branil postavo.

Res, sedaj se ne upira nihče od te papeške zalege. Čez trg valuje glasno, žalostno vzdihovanje: "O gorje, naša cerkev, naša cerkev! Ke na molimo za tega strašnega časa smrti. Gospod, v vsem vam bomo pokorni, pa izkažite nam milost, ne vzemite nam naše edine cerkve!"

Neki mož je stopil k nerazsvetljenemu oknu in je zaklical proti mestni hiši:

"Kaj takega si upate? Tega ne prenesemo, še je veličanstvo na Dunaju."

Hendel je zavpil proti oknu: (Dajte prihodnjič.)

Naročite se na dnevnik "Ameriška Domovina"

Finančno poročilo stanja North American Bank Co.

Cleveland, Ohio

PREMOŽENJE:

Table with 3 columns: Asset Name, Amount, Total. Rows include Gotovina na rokah in v bankah, U. S. vladne obligacije, Posojila in diskonti, Drugi bondi in sekuritete, Drugo premoženje, Skupaj.

OBVEZNOSTI:

Table with 3 columns: Liability Name, Amount, Total. Rows include Osnovna glavnica, Capital Debentures, Rezervirano za Capital Debentures, obresti in odplačila, Preostanek in nerazdeljeni dobički, Vloge, Javni skladi, Druge obveznosti, Skupaj.

Sekuritete v vsoti \$336,460.25 so obvezane za varnost javnih skladov, kot dopuščeno po zakonu

ČLANI FEDERAL DEPOSIT INSURANCE CORPORATION

Člani Cleveland Clearing House Association

"Howdy Sailor"

It's been a year since these boys have seen each other. They'll have plenty to talk about tonight, and somewhere in their conversation one of them is sure to say something like this: —

"The more I see of how the other fellow does it, Bill, the more I appreciate the good old U. S. A. Why, nobody else in the world has all the things we have — millions of cars, millions of homes owned by the folks who live in them — millions of radios, telephones, electric refrigerators and other things like that — why they're almost as common as tooth paste. No sir, I like the way we've always run things back home — you know — the American way of life."

* * *

Call it what you will — free enterprise, private enterprise, commercial competitive system, the American brand of freedom, or any one of a dozen other labels, they all help explain the American way of life.

Because of it, we enjoy the world's highest living standards. We advance in life as far as our ambitions, talents and energy allow. It we don't like our laws and officials we change them without bloodshed.

Thank the American way of life, too, for making possible "impossible" war production records being marked up month after month by industry and labor together. Among the millions supporting our fighting forces* are nearly 70,000 Republic men and women.

Armor plate to protect our fliers and tank crews — ship plate in tonnages 500 per cent more than a few months ago — electric furnace alloy steel production 7 times greater than two years ago — parts and assemblies for fighting planes — steel for guns, shells, bombs and other war material are pouring from Republic mills with all the record-smashing speed and efficiency that free men can put into the job.

The American way of life will be a decisive factor in winning the war. Let's guard it faithfully.

*Over 13,000 Republic men are now enrolled in the Armed Forces

REPUBLIC STEEL

GENERAL OFFICES: CLEVELAND, OHIO

Export Department: Chrysler Building, New York, New York

BUY WAR BONDS AND STAMPS

BERGER MANUFACTURING DIVISION • CULVERT DIVISION • NILES STEEL PRODUCTS DIVISION • STEEL AND TUBES DIVISION • UNION DRAWN STEEL DIVISION (Subsidiaries) TRUSCON STEEL COMPANY • REPUBLIC SUPPLY COMPANY • HOWARD SUPPLY COMPANY